

Geronimo Stilton

**UN
GRANISSAT
DE
MOSQUES PER AL COMTE**

Estrella Polar

Geronimo Stilton

**UN GRANISSAT
DE MOSQUES
PER AL COMTE**

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són copyright, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coberta d'Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Disseny gràfic d'Andrea Cavallini / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals de Roberto Ronchi (disseny) i Ennio

Bufi MAD5 (disseny pàgina 125), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa d'Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història de Matt Wolf (idea) i Emiliano Campedelli

i Topolanis Crosta (realització)

Disseny gràfic de Merenguita Gingermouse, Aurella De Rosa, Soia Topiunchi

i Toposhiro Toposawa

Direcció artística de Iacopo Bruno

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Una granita di mosche per il conde*

© de la traducció: David Nel-lo, 2009

© 2000, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Corso Magenta, 60-62,

20123 Milà, Itàlia

foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2009, 2022, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: novembre del 2009

Primera edició en aquesta presentació: març del 2022

ISBN: 978-84-1389-212-2

Dipòsit legal: B. 2.084-2022

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

QUINA NIT, LA D'AQUELL DIA!

Quina nit, la d'aquell dia! Era novembre i feia un fred que pelava. Ben colgat sota les flassades, jo llegia un llibre de fantasmes mentre escoltava la pluja que repicava contra els vidres, quan de sobte una finestra es va obrir de bat a bat.

El vent va inflar la cortina com si... fos el llençol d'un fantasma.

—**ESCARRITX!** —vaig dir mentre saltava del llit amb una esgarrifança.

fui xxxxxx!

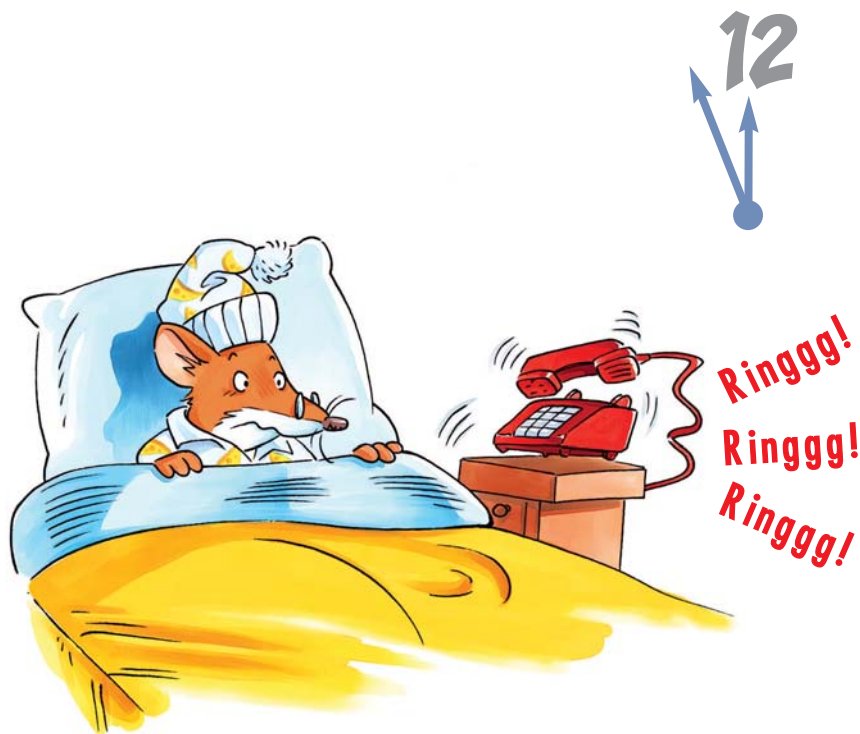

Vaig enganxar el morro al vidre i vaig mirar a fora: **QUINA NIT, LA D'AQUELL DIA!**

En aquell moment...

—**Riiing!** Qui podia trucar a aquelles hores?

Vaig donar una ullada al rellotge: faltaven cinc minuts per a la mitjanit!

El telèfon continuava sonant, insistent.

—**Ring, ring, riiing!**

—Sí? Sí, qui parla?

—Sí? *Escolti? Geronimooo?* —vaig sentir una veu llunyana com un eco.

—Sí, sóc jo. Geronimo, *Geronimo Stilton!* —vaig cridar, i aleshores em va semblar reconèixer la veu del meu cosí—. Martin Gala, que ets tu? On ets? Des d'on truques?

—*Et truco des de... des de* **TRANS... TRANSSILRÀTIA!**

—Transsilràtia? Però, i què hi fas, allà?

—*...castell... comte... Ratesky... vine de seguida...*

—Ei, Martin Gala? Martin? Què dimonis passa? Contesta'm...

Però es va tallar la comunicació.

TRANSSILRÀTIA!
TRANSSILRÀTIA!
TRANSSILRÀTIA!
TRANSSILRÀTIA!
TRANSSILRÀTIA!

A L'ABAST DE LA POTA

Vaig trucar immediatament a Tea, la meva germana.

—M'ha trucat el Martin Gala: em penso que s'ha ficat en un embolic.

—I em despertes per dir-me això? —va badallar ella.

—Trucava des de molt lluny, em penso que ha dit des de Transsilràtia...

De sobte el seu to va canviar.

—*Transsilràtia?* Has dit

TRANSILRÀTIA?

Martin Gala t'ha trucat des de *Transsilvàtia*?
Doncs així l'hem d'anar a buscar. **Ara mateix!**
Ja! Immediatament! Guaita, tinc a l'abast de
la pota l'horari de tren...

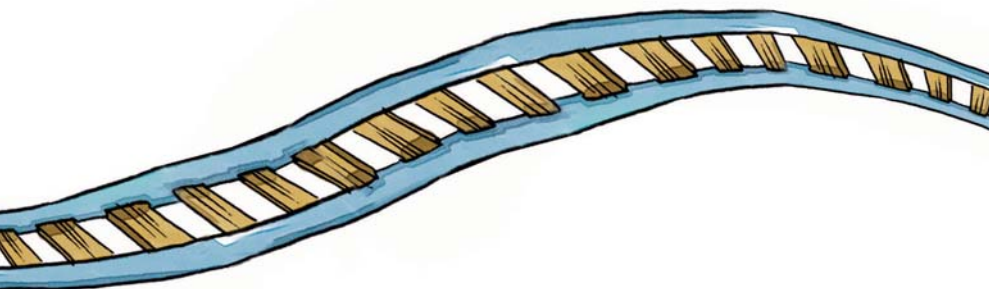
—Ep, ep, un moment! Espera't... —vaig
mussitar jo, trastornat.

Ella va esbufegar:

—El teu pobre cosí s'ha ficat en un embolic i
a tu tant te fa? Tens el cor de gel, no, de pe-
dra, ets un egoista acabat, com pot ser? **TE**
N'HAURIES DE DONAR VERGONYA!

—Ehm —vaig dir jo—, però, és que, bé, vaja...

—Així, doncs, tot decidit: marxarem demà a
trenc d'alba, a dos quarts de set. Ens veurem
a l'estació. Adéu!

QUAN EL GAT NO HI ÉS...

A les sis ja era a l'estació, preparat per a tot.
Havia sentit les previsions meteorològiques:
—Cel serè a tota l'illa.

*Boira, com sempre,
a Transsilràtia!*

Per què, per què, per què el meu cosí havia hagut de desaparèixer justament a la regió més freda de l'illa? La més freda i la més **MISTERIOSA**: amb aquell munt de llegendes sobre fantasmes transsilràtics!

Per fi va arribar Tea, elegantíssima amb les seves pells sintètiques i blanquíssimes, que semblava una reina.

—Ei, germanet! Com va la cosa?

A les sis ja era a l'estació, preparat per a tot!

—**Fatal!**—vaig esbufegar tot pensant en la redacció del meu diari, *L'Eco del Rosegador*.

—Vés a saber quina una en faran al diari, sense mi! *Quan el gat no hi és... els ratolins ballen!*

Quan el gat no hi és els ratolins ballen!

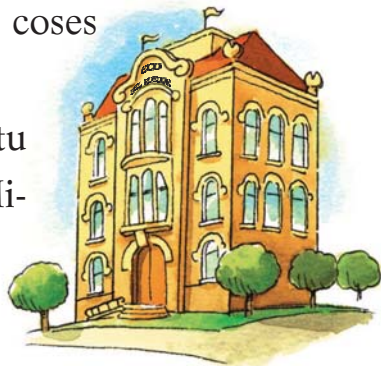

Ella em va fer l'ullet:

—Vinga, no exageris.

—Et recordo que dirigeixo un diari! —vaig respondre amb solemnitat—. Si no sóc a la redacció, qui farà que les coses rutllin, a *L'Eco del Rossegor*?

—Au va, Geronimo! Sense tu les coses van la mar de bé. Millor i tot! —va dir morta de riure Tea, que era l'enviada especial del meu diari—.

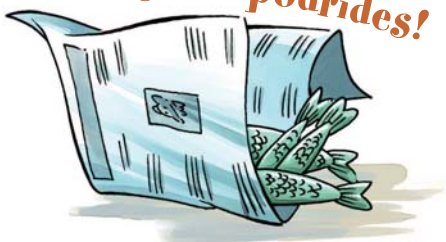

Ah, per cert, t'he de dir una cosa... ehm... coneixes *La Gasetta Ratada* —va preguntar amb sornegueria.

— **La Gasetta Ratada???** —vaig respondre irritat—. Aquells periodistes de pa sucat amb oli, aquelles rates de **papeix d'esp-
tírrrrrr**, aquells ratots de claveguera? Així els **caigués** la cua, se'ls **inflamés** un queixal, se'ls **mengés** un gat! El seu diari per a l'ú-

Arengades podrides!

nic que serveix és per embolicar les arengades! I **podrides**, a més! Serien capaços de fer qualsevol cosa per obtenir una notícia en exclu-

siva. Per cert, què volies dir-me?

—Ehm, ara que estan de moda els espectres, els fantasmes, els vampirs i tota la resta... bé, doncs he tingut una idea per aconseguir una exclusiva: un reportatge sobre els castells transsilràtics. Ja he venut el reportatge a *La Gasetta Ratada*, me l'han pagat a preu d'or!

—**Que quèèèè?** —vaig cridar indignat—. Ara entenc per què tenies tanta pressa per anar a Transsilràtia!

Tea va riure: —Ai, babau, que t'ho havies cregut? Però sí que podríem fer un bon reportatge sobre Transsilràtia, no trobes? Als lectors de *L'Eco del Rosegador* els encantaria!